

www.parohiaserbanvoda.ro

Cuvântul care zidește

NU LIPSI DE LA LITURGHIA EUHARISTICĂ,
PENTRU CĂ EA NU ESTE COMPLETĂ FĂRĂ TINE!

DUMINICA A 8-A DUPĂ RUSALII (Înmulțirea pâinilor)

†) SF. IER. NIFON, PATRIARHUL
CONSTANTINOPOLULUI;
SF. MC. EVPLU ARHIDIACONUL

În această Duminică, a opta după Rusalii, Sfânta Evanghelie ne-a istorisit despre prezența Mântuitorului Hristos dincolo de Marea Galileii, într-un ținut deșertic, fără vegetație și fără viață. Văzând poporul venit să-L întâmpine, a început să-i învețe și să-i vorbească despre Împărăția lui Dumnezeu, iar apoi să-i vindece pe cei bolnavi, redându-le starea firească de sănătate; însă minunea care va urma, va întări și convinge pe cei cărora le vorbise.

DUMINICA ÎNMULȚIRII PÂINILOR

După ce toți s-au așezat pe iarbă, Domnul a privit către cer, a binecuvântat și a frânt pâinile și le-a dat ucenicilor, ca să le pună înainte, asemenea și cei doi pești, i-a împărțit tuturor (Marcu 6, 41). Această minune a înmulțirii pâinilor și peștilor a fost corelată de Domnul, cu ceea ce avea să învețe în Capernaum, îndemnând oamenii să se străduiască „nu pentru mănecarea cea pieritoare, ci pentru mănecarea ce rămâne spre viață veșnică pe care El o va da omenirii, căci Trupul Meu este adevărata mâncare și Sângele Meu adevărata băutură” (Ioan 6, 27; 55).

În acest sens, Domnul a înlăturat confuzia ce exista în concepția contemporanilor Săi, aceea că El a venit în această lume pentru a întemeia o epocă de bunăstare și belșug, rezervată celor aleși. Pâinea care se coboară din cer și dă viață lumii va avea rolul de a astâmpăra foamea sufletească a omenirii, mult mai chinătoare decât cea trupească, precum vinul prefăcut din apă în Cana Galileii, va prefigura Sângele Său vărsat pe Crucea Răstignirii, ambele (pâinea și vinul) fiind preludiul Cinei celei de

Taină în care El se va dăruia spre iertarea păcatelor și spre viața cea veșnică (Matei 26, 26-48). De aceea, nu trebuie să vedem în această minune doar o rezolvare de moment a unei trebuințe oarecare. Înmulțirea pâinilor are un sens euharistic, anticipând astfel, Sfânta Taină a Împărțășaniei.

Să ne amintim că la Cina cea de Taină, Mântuitorul a făcut aceleași gesturi liturgice: a luat pâinea, a mulțumit, a binecuvântat, a frânt-o și a dat-o ucenicilor. Sfântul Evanghelist Ioan aduce amănunte importante cu privire la această minune: „Iar oamenii văzând minunea pe care a făcut-o, ziceau: Acesta este într-adevăr Proorocul Care va să vină în lume. Cunoscând deci Iisus că vor să vină să-L ia cu sila ca să-L facă rege, S-a dus iarăși în munte, El singur” (Ioan 6, 14-15). Așa gândea mulțimea, să-L facă rege, căci de un astfel de rege avea nevoie: să poată înmulți pâinile, să asigure hrană poporului evreu, deci, bun de pus în fruntea neamului. Dar El nu venise pentru a fi împărat lumesc. De aceea S-a retras în munte, singur și întristat, pentru că cei de față, împreună

cu Ucenicii, au rămas doar la înțelesul material al minunii. Cu mâhnire le transmite tuturor, a doua zi: „Mă căutați nu pentru că ați văzut minuni, ci pentru că ați mâncat din pâine și v-ați săturat” (Ioan 6, 26).

Așa se explică faptul că Iisus rostește de îndată o cuvântare, numită de exegeți „Iisus - Pâinea vieții”, în care spune: „Eu sunt Pâinea cea vie, Care S-a pogorât din cer. Cine mănâncă din Pâinea aceasta viu va fi în veci. Iar Pâinea pe care Eu o voi da lumii este Trupul Meu... Cine mănâncă Trupul Meu și bea Sângele Meu rămâne întru Mine și Eu întru el” (Ioan 6, 51-56). La auzul acestor cuvinte mulți L-au părăsit, pentru că erau obișnuiți să gândească doar fizic, material, intrigați de raționamentul lor lumesc: „Cum adică să mănânce cineva carne de om?” Mai târziu vor înțelege Ucenicii că este vorba de Sfânta Taină a Euharistiei, Trupul și Sângele Domnului, pentru care se folosesc ca elemente materiale pâinea și vinul ce se sfințesc la Sfânta Liturghie, instituită de Însuși Hristos la Cina cea de Taină. ❖

Părintele Adrian Chiriță

Voievodul martir Constantin Brâncoveanu:

„DIN SÂNGELE NOSTRU N-A MAI FOST NIMENI CARE SĂ-ȘI PIARDĂ CREDINȚA”

„Cea mai cutremurătoare personalitate a trecutului nostru zbuciumat este Constantin Brâncoveanu, decapitat la Constantinopol pentru credința neamului nostru, dimpreună cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu și Matei; faptă fără pereche în istoria noastră.

Pe lângă ctitoriile lui, care parcă au ajuns într-o factură autohtonă frumosul pur, pe lângă stilul de viață și lucrarea românească rămasă de la acest începător de țară și păstrător de datini, cea mai profundă și mai pilduitoare moștenire este pentru noi jertfa de sine care stăruie cât vor fi veacurile - îndreptar moral al poporului nostru, o pildă uriașă de neatarnare și libertate, de stăpânire de sine, fără frică în fața morții, care libertate înseamnă viață.”

Poetul Ioan Alexandru

Născut în anul 1654, Constantin Brâncoveanu era după tată coborâtor din voievodul Matei Basarab, iar după mamă, nepot al voievodului Șerban Cantacuzino. Orfan de tată încă din pruncie, este crescut de către unchiul său, stolnicul Constantin Cantacuzino, cel mai învățat boier al vremii sale, care îi dă o aleasă educație. După moartea voievodului Șerban Cantacuzino la anul 1688, vrednicul Constantin Brâncoveanu este ales domn al Țării Românești, cărmuindu-și țara cu pricepere și înaltă priveghere, cu blândețe și răbdare creștinească.

Multe biserici și mănăstiri sunt ridicate sau înzestrate de evlaviosul domnitor în toată Țara Românească. Grijă și dărniciă sa se îndreaptă și spre frații români din Moldova și din Transilvania, la toate patriarhiile ortodoxe, nu-i uită nici pe dreptcredincioșii creștini aflați în suferință pe meleagurile siriene, cauziene și arabe, la Locurile Sfinte ale Răsăritului: la Ierusalim, la Athos, la Sinai și la mănăstirile din Grecia și din insulele grecești.

După aproape 25 de ani de strălucită domnie marele Voievod, împreună cu cei patru fii ai săi, Constantin, Ștefan, Radu și Matei și cu sfetnicul Ianache, vor fi părtași patimilor lui Hristos și vor fi încununați cu coroana sfântă a muceniciei. În Săptămâna Patimilor din anul 1714, ca urmare a trădării unor boieri, Constantin Vodă, cu fiii și ginerii săi, este dus la Înalta Poartă. Patru luni îl supun la cumplite chinuri, căci turcii voiau să pună mâna pe averea, uriașă după ei, a domnitorului. La sfârșit, negăsind averea la care se așteptau, turcii îl pun să aleagă între trecerea la mahomedanism și moarte. Dar Constantin și fiii săi au rămas neclintii în credința lor.

În chiar ziua praznicului Adormirii Maicii Domnului, la 15 august, când Dreptcredinciosul Voievod Constantin Brâncoveanu împlinește 60 de ani, acesta, împreună cu fiii săi și cu sfetnicul Ianache, primesc sfârșitul

mucenicesc. De față sunt și ambasadorii marilor puteri europene atunci când pătimitorul Voievod Constantin îi îmbărbătează pe fiii săi: „Fiii mei, iată, toate avuțiile le-am pierdut. Să nu ne pierdem și sufletele! Stați tari, bărbătește, dragii mei, și nu băgați seamă la moarte. Priviți la Hristos, Mântuitorul nostru, câte a răbdat pentru noi și cu ce moarte de ocară a murit! Credeți tare în aceasta și nu vă mișcați din credința ortodoxă pentru viața și lumea aceasta! Acuma dară, o dulcii mei fii, cu sângele

nostru să spălăm păcatele noastre”.

Cumplit moment! Căci domnitorul asistă la decapitarea sfetnicului Ianache Văcărescu și a celor trei fii mai mari și la sfârșit este nevoit să-l întărească pe cel mai mic prunc al său, Mateiaș, de 12 ani: acesta, înspăimântat de iminenta sa moarte, strigă sultanului să-l ierte că se va face musulman. Pilon de bărbăție, tatăl său îi zice: „Din sângele nostru n-a mai fost nimeni care să-și piardă credința. Dacă este cu puțință, să mori de o mie de ori, decât să-ți lepezi credința strămoșească pentru a trăi câțiva ani mai mulți pe pământ”. Atunci copilul s-a îmbărbătat și, pregătit de crunta execuție, zice liniștit călăului: „Vreau să mor creștin. Lovește!”

Trupurile mucenicilor sunt aruncate de păgâni în mare. Creștini milostivi le culeg și le îngroapă în taină în insula Halchi, în biserica mănăstirii Maicii Domnului, care fusese ajutată înainte de domnul Constantin.

Despre credincioasa sa soție, doamna Marica, cu care voievodul avusese 11 copii (patru fii și șapte fete) istoria consemnează că va fi surghiunită pentru mulți ani împreună cu fetele și ginerii săi.

Iar în 1720, ea va aduce în țară sfintele moaște ale domnitorului, pe care le înmormântează în biserica Sfântul Gheorghe Nou din București, ctitoria sa, unde de atunci veghează neîntrerupt lumina candeliei deasupra locului de odihnă al Voievodului mucenic. ❖

Cuviosul Iosif de la Văratec, ucenicul Sfântului Paisie de la Neamț

S-a născut în jurul anului 1750, în satul Valea Jidanului din Transilvania, într-o familie de oameni binecredincioși. Vine în Moldova împreună cu familia sa și intră în monahism încă din tinerețe ca ucenic al Cuviosului Paisie de la Neamț, pe când acesta se afla cu obștea sa la Mănăstirea Dragomirna. Sfântul Paisie se mută cu obștea la Mănăstirile Secu și apoi la Neamț, iar Cuviosul Iosif îl urmează. La sfatul starețului, este călugărit și hirotontit ieromonah.

În 1779 îl aflăm pe Sfântul Iosif ca

îndrumător duhovnicesc la Schitul Pocrov de pe lângă Mănăstirea Neamț și povățuitor al maicilor de la schiturile Gura Carpenului și Durău.

După o vreme, cu binecuvântarea starețului, devine sihastru în Munții Neamțului cu alți doi părinți, Gherman și Gherontie. Iar mai apoi, după anul 1785, cu povățuirea Starețului Paisie și cu binecuvântarea chiriarihului, Cuviosul Iosif este rânduit să pună bazele Mănăstirii Văratec.

La Mănăstirea Văratec devine ctitor al celor două biserici de la începutul mănăstirii, al celei din lemn (1785) și apoi din zid (1808-1812), ambele cu hramul „Adormirea Maicii Domnului”.

Pentru viața sa sfântă, Dumnezeu l-a înzestrat pe Cuviosul Iosif cu darul facerii de minuni și al izgonirii duhurilor necurate.

Cuviosul părinte trece la cele veșnice la 28 decembrie 1828, fiind înmormântat în pronaosul Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” de la Mănăstirea Văratec. Este trecut în rândul sfinților de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința de lucru din 5-7 martie 2008, iar proclamarea canonizării are loc în data de 5 iunie, la Mănăstirea Neamț. ❖

Hramul bisericii Șerban Vodă

ADORMIREA MAICII DOMNULUI

Ne adunăm iarăși toți în jurul bisericii noastre în două zile de sărbătoare: **14 și 15 august**. Căci în aceste două zile porțile bisericii Șerban Vodă sunt larg deschise, biserica împodobită ca pentru cea mai mare sărbătoare. Două zile în care vom avea parte de cele mai frumoase slujbe, cântări și rugăciuni închinare Maicii Domnului.

Da, hramul bisericii noastre este pentru noi prilej de comuniune, de rugăciune și mulțumire. Avem în parohia noastră un praznic ales, căci Adormirea Maicii Domnului ne dă prilej de cinstire a Aceleia ce cu smerenie a făcut ascultare, primind Dumnezeirea în pântecele său.

Cea care l-a fost Maică celui nemărginit, azi pleacă în Împărăția de sus, căci nu se cuvenea ca acest sfânt trup, care l-a purtat pe Hristos, să stea în adâncurile pământului. Marea noastră ocrotitoare ne-a trecut peste dureri și încercări, ne-a ajutat în boli și pierderi, ne-a îmbărbătat când ne copleșea frica sau deznădejdea. Ne-a luat în brațe când totul era pierdut, ne-a șters lacrimile și ne-a tămăduit copiii, ne-a împăcat cu cei certați, i-a împlânzit pe cei ce ne urau, ne-a pus și nouă în inimi blândețe, în minte răbdare; i-a unit pe cei ce se despărțiseră. Ne-a arătat drumul când l-am pierdut, ne-a pus în minte gândul cel bun când am avut nevoie sau ne-a luminat mintea la examenele noastre și ale copiilor noștri.

De aceea, nu-i suflet în parohia noastră care să nu-i fie DATOR Maicii Domnului, cu o bucurie, o tămăduire, un sprijin. Dar darul cel mai mare care ni l-a făcut tuturor este această Casă a Domnului, biserica. Nimic nu a fost ușor în construcția bisericii, a capelei și Așezământului Social. Și acum sunt mari și multe greutăți. Multe poveri, mai ales financiare. Dar Maica Domnului, când totul devine foarte greu sau chiar fără nicio ieșire, ne arată drumul, ne trimite oameni și bani, ne deschide uși și ne rezolvă probleme. Să nădăjduim mereu în ajutorul ei. Și nici noi să nu fim nepăsători la nevoile bisericii noastre. Și a Ei, Maica noastră! Multe rugăciuni s-au făcut și se fac la icoana ei. Psaltirea nu încetează a se citi în sfânt locașul ei. Privegheri de seară sau de toată noaptea ne adună în tihnă rugăciune în această biserică în fiecare lună, iar enoriașii noștri umplu biserica în fiecare duminică și la marile praznice, cu toții înălțând rugăciuni puternice către Dumnezeu, prin pururea ocrotitoare noastră Maica Domnului.

Se cuvine dar, cu mic, cu mare să fim în această zi la Prohod și la cea mai frumoasă procesiune din această parte a Bucureștilor. Cu suflete curate, cu gândurile cele mai bune, cu smerenie, în veșmânt frumos, arătând că vrem să fim curați, frumoși atât în inima noastră, cât și în afara noastră, să ne arătăm prețuirea față de Maica Luminii! Vă așteptăm deci pe toți, în haine de sărbătoare, cu candelile sufletului aprinse să participați la cea mai mare sărbătoare a parohiei noastre.

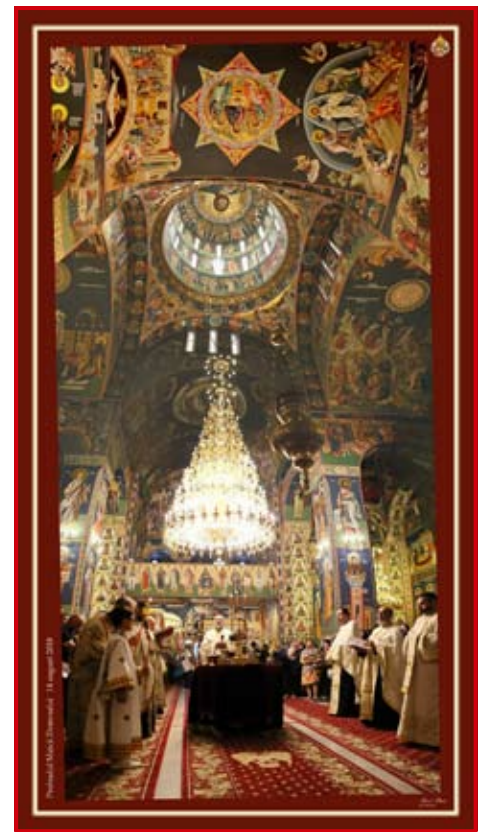

Praznicul Adormirii Maicii Domnului

Aceasta este cea mai de seamă dintre sărbătorile Preasfintei Fecioare Maria, Născătoarea de Dumnezeu. Cântările și imnele de la Vecernia și Utrenia sărbătorii ne vestesc tradiția Bisericii în această privință. Iar când Hristos - Domnul a binevoit să ia la Șine pe Maica Sa, cu trei zile înainte prin Înger i-a făcut cunoscut mutarea sa la viața cerească. Născătoarea de Dumnezeu s-a suit cu bucurie degrabă în Muntele Măslinilor să se roage.

Întorcându-se apoi acasă a pregătit toate cele de îngropare, împărțind văduvelor să-race veșmintele sale. Luând iertare de la toți și binecuvântând pe toți cei de față, și-a dat sufletul în mâinile Fiului și Dumnezeului ei. Multe vindecări s-au împărțit atunci tuturor celor bolnavi, prin binecuvântarea ei.

Iar de la marginile lumii, ca pe niște nori, toți Apostolii lui Hristos au sosit la casa Maicii Domnului din Ierusalim. Începând Petru cântarea cea de îngropare, Apostolii au ridicat patul și au însoțit la mormânt trupul cel primitor de Dumnezeu. Sosind în Ghetsimani au așezat în mormânt trupul Maicii Domnului. Apoi Apostolii au zăbovit încă trei zile, așteptându-l pe Sfântul Apostol Toma, care, din rânduială dumnezeiască, lipsea. Dar sosind Apostolul

Toma s-a întristat, fiindcă nu se învrednicise a mai vedea chipul Maicii Domnului, ca și ceilalți Apostoli. Și, cu hotărâre de obște, s-a deschis mormântul pentru el. Dar minune, au aflat mormântul fără sfântul ei trup, fiind numai giulgiul lăsat, ca mângâiere și mărturie neîndoielnică a mutării Născătoarei de Dumnezeu la ceruri cu trupul.

După credința Sfintei noastre Biserici, la Adormirea Maicii Domnului trupul ei n-a cunoscut stricăciunea cea după moarte, nici n-a rămas în mormânt. Maica Domnului, cu trupul schimbat, viu și preaslăvit, a fost mutată și cu trupul la ceruri, ca o pârgă a întregii omeniri.

Spre deosebire însă de Mântuitorul, ea a fost dusă la ceruri de Îngeri, nu prin puterea ei proprie, ci prin voința Fiului ei, Domnul nostru Iisus Hristos; iar acolo, în ceruri, se roagă de-a pururi pentru noi.

Cu mare încredere, să nădăjduim mereu în ocrotirea ei, pentru că ea singură poate mijloci înaintea lui Dumnezeu cu îndrăznie de mamă. ❖

PROGRAMUL BISERICII ȘERBAN VODĂ ÎN PERIOADA 11-18 AUGUST 2019

ZIUA	ORA	SLUJBE/activități
Duminică 11 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 8-a după Rusalii (Înmulțirea pâinilor) - Utrenia, Sfânta Liturghie
Miercuri 14 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 11 ⁰⁰ -12 ⁰⁰ 12 ⁰⁰ -18 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Slujba de scoatere din altar a Sfântului Epitaf al Adormirii Maicii Domnului și așezarea lui în mijlocul bisericii Acatiste și Paraclise ale Maicii Domnului - Închinare la Epitaful Maicii Domnului
Joi 15 august	18 ⁰⁰ -22 ⁰⁰ 08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Vecernie Mare cu Litie - Prohodul Adormirii Maicii Domnului Hramul bisericii „Șerban Vodă” - Adormirea Maicii Domnului Utrenia, Sfânta Liturghie
Vineri 16 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 17 ⁰⁰ -19 ⁰⁰	Sfânta Liturghie Vecernie, Acatist
Sâmbătă 17 august	07 ³⁰ -09 ³⁰ 18 ⁰⁰ -18 ³⁰	Sfânta Liturghie, Parastas cu pomenirea morților Vecernie
Duminică 18 august	08 ⁰⁰ -12 ⁰⁰	Duminica a 9-a după Rusalii (Umblarea pe mare - Potolirea furtunii) - Utrenia, Sfânta Liturghie

SFÂNTUL GHEORGHE PELERINUL

Ascetul mirean, ocrotitor al orașului Piatra Neamț

Astăzi puținii mai cred că se mai pot face sfinți oameni care nu trăiesc în sihăstrie și asceză sau măcar în chiliile mănăstirilor. Cu toate acestea, mulți asceți mireni sunt în lume. Desigur, de cele mai multe ori ei viețuiesc în discreție, nevoițele lor sunt puțin cunoscute, dar ele se ridică uneori la sfințenia faptelor unor cuvioși pomeniți în calendarul nostru.

un pustnic care i-a prorocit că nu va ajunge călugăr, ci va trăi mergând din loc în loc, în lipsă, sărăcie și rugăciune neîncetată; numai astfel avea să-și mântuiască sufletul său și să aprindă evlavia în inimile multor oameni. Mai înainte însă stă în pustie 40 de zile în nevoiță aspră și post, cu multe ispite de la diavolul. Apoi, la Mormântul Domnului, ca dovadă că rugăciunile și postul au fost primite de Dumnezeu, lumânarea din mâna lui se aprinde acolo singură. Sf. Gheorghe ajunge și la Sfântul Munte Athos.

Se întoarce în satul său. Începe apoi să cutreiere din biserică în biserică, unde se ruga aproape toată noaptea, umblând toată viața lui desculț și cu capul descoperit. Auzind de numeroasele mănăstiri din Moldova, în anul 1895 Sf. Gheorghe trece Carpații și se așează la Piatra Neamț, în turnul clopotniță al bisericii Sf. Ioan Domnesc. Nu dormea mai mult trei ore, apoi se ruga până în zori în biserică făcând sute de metanii. Ziua străbătea străzile orașului, șoptind neîncetat Psaltirea. Cu ce primea de la cei ce-l miluiau, cumpăra pâine pe care o împărțea celor care-l așteptau seara la turnul său sau dădea banii celor care erau în nevoi. Lunea, miercurea și vineria nu mânca nimic, până a doua zi. În rest mânca o dată în zi.

Se ruga pentru mulți, mângâia, ajuta. Era socotit om sfânt. Avea mulți ucenici, pe unii dintre ei i-a adus din Transilvania la mănăstirile din Moldova. Și mai toți i-au urmat întreaga viață nevoițele și smerenia. Unul din ucenicii săi a fost părintele Ioanichie Moroi, starețul Sihăstriei și cel care l-a numit pe părintele Cleopa urmaș al său la stăreția mănăstirii.

Dar poate cea mai cunoscută întâmplare a lui Moș Gheorghe este cea în care, mergând cu trenul, conductorul îl dă jos pentru că nu avea bilet, deși călătorii care-l cunoșteau au ripostat. Bătrânul, coborând, zice: „Drăguță, rămâneți cu Dumnezeu și cu Maica Domnului!” Și așa au și rămas! Căci trenul nu a mai pornit, cu nici un chip, până când nu l-au adus înapoi în tren pe Moș Gheorghe.

Așadar, pe 17 august, ziua sfântului, singurul din calendar numit Pelerinul, vă invit să petreceți cu acesta, fie citindu-i viața, fie în rugăciune sau în pelerinaj la unul din locurile în care acesta a trăit sau s-a rugat: Piatra Neamț, Sihăstria, Văratec. ♦

Am ezitat în a da un titlu acestui articol, căci cu Moș Gheorghe Lazăr – așa cum i se spunea de către contemporanii săi – m-am întâlnit în viața mea de multe ori, încă de acum aproape 20 de ani. Pământul Moldovei este plin de sfinți, știuți sau mai puțin știuți, iar istoria mănăstirilor, schiturilor și sihăstriilor din Moldova și Bucovina cunoaște sute și chiar mii de părinți îmbunătățiți. Noi nu mai avem timp să ne aplecăm asupra vieții lor minunate, să aflăm despre ei, să ne întărim în credință și să tragem învățăminte pentru noi. De multe ori ajungem în pelerinajele noastre pe la mănăstiri, dar nu mai avem nici timp, nici curiozitatea de a cerceta măcar o parte din viețile celor care, de-a lungul secolelor, în ascultare, nevoițe și dragoste pentru Hristos au trăit vremelnice aici.

Astăzi, mai mult ca oricând, se zice că ne lipsesc modelele de creștini îmbunătățiți. Greșit! Noi nu mai avem disponibilitatea de a-i descoperi. Căci vă asigur că dacă doar veți închide ușa preocupărilor facile, a timpului petrecut pe rețelele de socializare, dacă veți vrea să-i aveți mai aproape pe sfinți, chiar ei vă vor da semne că vă așteaptă, că lumea lor nevăzută și a noastră sunt într-o permanentă comuniune.

Nu de mult, într-un pelerinaj în Moldova, la mormântul părintelui Cleopa de la Sihăstria, am poposit pentru o noapte la Piatra Neamț. Cu mult înainte îmi dorisem să ajung la turnul în care a stat peste douăzeci de ani Moș Gheorghe Lazăr. Ajunsesem de multe ori la mănăstirea Văratec, în gropnița căreia se

afla racla cu cinstitul său cap. Îi citisem viața, mă minunam de harul pe care îl primise. Știam că a fost canonizat oficial la Iași, pe 27 martie 2018, iar proclamarea locală a canonizării sale s-a făcut la Piatra Neamț, pe 23 iunie 2018. Printr-o minunată întâmplare, cu doar o oră înainte de a pleca din Piatra Neamț am ajuns la turnul care i-a fost chilie și - mai mult - m-am închinat în biserica de alături, Sfântul Ioan Domnesc, ctitorie a Sf. Voievod Ștefan cel Mare, la moaștele și icoana Sf. Gheorghe Pelerinul!

Despre viața sa vă îndemn să citiți cărțile ce s-au scris în special prin grija mănăstirii Sihăstria, și mai ales a părintelui Ioanichie Bălan. Prin el veți descoperi și alți cuvioși, mai ales cei care au trăit la mănăstirea Sihăstria. Vă facem cunoscute doar câteva date și fapte minunate din viața Sf. Gheorghe Pelerinul.

De loc din Șugag, județul Alba, s-a născut la anul 1846. De mic era credincios și iubitor de rugăciune, apropiindu-se cu mult drag de Viețile Sfinților. La 24 de ani se căsătorește cu Pelaghia și are 5 copii. Deși trăia în sărăcie, nu înceta să-i miluiască pe cei mai nevoiași decât el. În anul 1883, cu încuviințarea soției sale, pleacă la Ierusalim, ca pelerin. Ia cu sine Evanghelia și Psaltirea, pe aceasta știind-o de mic pe dinafară. Merge pe jos până la Constanța, apoi cu vaporul până la Ierusalim. Acolo a rămas patruzeci de zile, mergând de trei ori pe zi la Sfântul Mormânt pentru Dumnezeiasca Liturghie și celelalte slujbe. Apoi s-a dus și la celelalte Locuri Sfinte: Betleem, Ierihon, Iordan, Nazaret, Tabor. La peștera Sfântului Xenofont s-a întâlnit cu